

Tiếng Nói Từ
Luyện Ngục

Nguyên tác : "Le Manuscrit Du Purgatoire"

*(Đây là bản dịch cuốn "Le manuscrit du Purgatoire"
in tại Pháp năm 1966 có giáo quyền Roma chuẩn ấn.)*

MỤC LỤC

Chương 1. Lời vào

Chương 2. Năm 1874

Chương 3. Năm 1875

Chương 4. Năm 1876

Chương 5. Năm 1877

Chương 6. Năm 1878

Chương I

Lời Vào

Tiếng Nói Từ Luyện Ngục

Tiếng nói từ luyện ngục là tiếng của nữ tu Marie Gabrielle (qua đời hồi 36 tuổi tại Valognes ngày 22 tháng 2 năm 1871) từ luyện ngục ẩn linh về nói với nữ tu Marie de la Croix từ hương thơm thánh thiện tại Cherbourg ngày 11.5.1917. Hai nữ tu đã cùng sống trong Tu viện Valognes, thuộc hạt Manche, tây-bắc Pháp. Sinh thời chị Marie Gabrielle coi thường tu luật và những lời bảo ban nhắc nhở do tình bác ái huynh đệ của chị Marie de la Croix.

Một ngày vào tháng 11 năm 1873 - tức 2 năm 9 tháng sau khi chị Marie Gabrielle qua đời - chị Marie de la Croix bỗng nghe bên mình những tiếng rên rỉ kéo dài không ngớt... Chị phát hoảng, la lên: "Ồ kia, ai vậy?... Ai mà làm cho người ta sợ muốn chết... Tôi van ai đó chớ có hiện hình... Nhưng xin nói cho tôi biết tên tuổi!" Không có tiếng trả lời. Những hồi rên càng ngày càng nghe rõ, càng gần.

Chị Marie de la Croix tăng gia cầu nguyện, rước lễ, ngắm chặng đàng, lần chuỗi Mân Côi, nhưng cái giọng rên rỉ bí ai bí mặt kia vẫn không dứt. Cho tới Chúa nhật 15.02.1874, một tiếng quen thuộc vọng lên: "Xin chị đừng sợ! Chị sẽ không phải nhìn thấy em chịu khổ hình đâu! Em là Soeur Marie Gabrielle đây." Rồi linh hồn luyện ngục nói cho chị Marie de la Croix biết: "Xưa em đã khinh thường những lời chị khuyên bảo làm cực lòng chị, thì nay Chúa nhân lành ban phép cho em năng hiện về thăm chị hầu giúp chị nên thánh. Chừng nào chị đạt tới bậc trọn lành Chúa muốn, em sẽ được giải thoát khỏi luyện ngục và đình chỉ việc nói truyện với chị."

Câu giải thích không làm thoả mãn chị Marie de la Croix. Chị còn thắc mắc và bực bội. Chị yêu cầu linh hồn luyện ngục im đi đừng nói gì thêm, đừng bao giờ trở lại nữa... Linh hồn cho chị hay, chị không

bằng lòng nghe thì cũng phải ráng chịu vậy, vì đó là lệnh của Chúa và linh hồn sẽ nói bao lâu Chúa còn truyền. Thế là dòng đã 16 năm trời, chị Marie de la Croix đành phải nghe tiếng chị Marie Gabrielle và chị ghi chép theo lệnh của Cha linh hướng là cha Prével, thuộc Dòng các linh mục Pontigny, sau làm bề trên cả Dòng ấy. Đọc bản chị chép tay, thấy có những năm linh hồn nói rất nhiều, có năm nói rất ít, lại có những năm không nói gì hoặc chị không ghi như năm 1884, 1885 và 1889. Vì thủ bản chấm dứt ngày 02.11.1899, chúng ta có thể tin rằng linh hồn chị Marie Gabrielle đã lên thiên đàng cuối năm ấy.

Có lẽ nhiều người trong chúng ta sẽ tự hỏi: Tập "Tiếng Nói từ Luyện Ngục" có đáng tin không?

Trước hết, cần phải minh định: các mặc khải tư đều không cần thiết và dù Giáo hội đã công nhận, cũng không buộc phải tin như tin những điều Chúa đã mặc khải trong Kinh Thánh. Nhưng có một điều không thể chối cãi là sau khi mặc khải công chấm dứt, Chúa hoặc đích thân hoặc qua Đức Mẹ, các Thiên Thần, các Thánh, các linh hồn luyện ngục vẫn tiếp tục mặc khải tư. Nếu Chúa đã mặc khải hay cho phép mặc khải tư thì điều đó không thể không có mục đích đáng kể dù không cần thiết và nhất định phải rất hữu ích cho các linh hồn, cho chúng ta. Vì thế khi việc mặc khải tư đó đã hội đủ những yếu tố thường bảo đảm tính cách đích thực của một biến cố hay sự kiện lịch sử, mà chúng ta còn cố tình không chịu tin -- như tin một người đáng tin -- thì chúng ta, dù không can tội, ít ra tự làm cho mình thiệt mất một hồng ân của Chúa.

Tính cách đích thực của tập "**Tiếng nói từ Luyện Ngục**" phát sinh từ chính con người của nữ tu Marie de la Croix, từ chứng cứ của những nhân vật đáng tin đã biết đầu đuôi câu chuyện và từ chính nội dung của nó.

Tất cả những người quen biết chị Marie de la Croix đều nhất tề công nhận chị đã thực hành mọi nhân đức tới mức anh hùng. Hồi làm giám đốc nội trú, chị được các nữ sinh cảm phục, mến yêu, coi như một vị thánh sống. Chị là mẫu người thông minh, trí thức, quân bình, giàu lương tri và phán đoán rất ngay thẳng. Chị chỉ muốn đi đàng nhân đức theo lối thông thường để không ai lưu ý tới chị. Chị không thích những hiện tượng thần bí. Do đó chị không có dễ tin việc linh hồn hiện về. Hết năm này qua năm khác. Chị vẫn bực bội vì phải nghe tiếng nói từ thế giới bên kia, vẫn hồ nghi là một trò quỷ hay là một thử thách Chúa dùng để phạt tội chị. Không ai dám nghi ngờ một con người như vậy có thể bịa đặt. Nhưng dù ngang bướng và cứng lòng, sau cùng chị cũng phải thú nhận chị đã nhờ tiếng nói kia mà tấn tới nhiều trên đường thánh thiện.

Cha Prével là một linh mục thông thái thánh thiện và là cha linh hồn, đã giúp đỡ chị nhiều trong những năm chị được linh hồn luyện ngục chỉ giáo. Cha đã đọc những bản ghi chép của chị, cha cho là đúng đắn tin được và chính cha cũng lợi dụng những lời chỉ dẫn trong đó để sống trọn lành hơn. Cha cầu nguyện cho linh hồn chị hiện về và cũng xin chị cầu nguyện cho. Nhiều nhà thần học hữu danh như kinh sĩ Duboso (đóng một vai trò quan trọng trong việc làm án phong chân phước và hiển thánh cho Thánh Têrêxa Hải Đồng Giêsu) đã khẳng định tập "**Tiếng Nói từ Luyện Ngục**" không có một điểm nào nghịch đức tin và thần học. Ngược lại, nó chứa đầy những chỉ dẫn cụ thể, độc đáo, ăn khớp hoàn toàn với các nguyên tắc đời sống thiêng liêng và có mãnh lực thôi thúc các linh hồn tiến bước.

Không kể những kiến thức mới lạ và quý báu về nơi đền tội, tập "**Tiếng Nói từ Luyện Ngục**" còn nêu cao trước chúng ta một bài học bác ái siêu việt giữa hai chị em nữ tu âm dương cách trở, và một tấm gương hiện thân tín điều các Thánh cùng thông công.

Sau cùng, muốn tự mình phán đoán tập này có đáng tin và có lợi ích hay không, những ai có nghĩa vụ và ao ước sống trọn lành, nhất là các nữ tu, hãy cầm lấy và đọc.

Chương II

NĂM 1874

Từ 15 tháng 2 đến 23 tháng 3

1. Mẹ Bề trên đã lên trời ngay ngày Mẹ chết, vì Mẹ đã đau khổ nhiều lắm và vì Mẹ rất thương người.
2. Nếu chị trọn lành như Chúa muốn thì Ngài đã ban cho chị biết bao ân sủng!
3. Cha L. đang ở luyện ngục vì cha đã quá thích giảng cảm phòng và giảng khắp nơi!... Vâng, giảng cảm phòng thì tốt thật, nhưng cha đã bỏ bê công việc giáo xứ.
4. Chúa sẽ nhận điều chị làm cho tất cả các linh hồn trong luyện ngục dường như chị làm cho một linh hồn thôi, nếu chị hướng dẫn ý chỉ của chị.
5. Lúc này, chính em là kẻ phải đau khổ nhất ở đây, vì em đã không sống theo ơn thiên triệu của em.

Gẫm chặng đàng Thánh Giá là kinh nguyện tốt nhất sau Thánh lễ.

Em phải khổ hơn chị X. vì chị ấy đã biết sống theo ơn kêu gọi. Có điều đau đớn đã biến tính chị ấy thành chua chát, thêm vào, người ta đã chỉ giáo cho chị ấy sai lạc.

6. Em không thể biểu lộ cho chị một chứng cứ. Chúa sẽ không ban phép; em tội lỗi quá.

(Chúa cho em hiện đến với chị) vì khi còn sống em đã làm cực lòng chị và vì Chúa muốn chị phải cầu nguyện cho em!

Chị cũng có thể nói điều này với chị X. mà em cũng đã làm cực lòng và với Mẹ Bề trên, người đã phải đau khổ vì em biết bao... Ước mong Mẹ xin cho em mấy thánh lễ.

Xin chỉ cho em mấy tràng Mân Côi! Cả những giờ nguyện gẫm hăn hoi của chị, vì em đã chẳng hề nguyện gẫm! Cả việc chị đọc Phụng Vụ giờ kinh sốt sắng, vì em đã chẳng đọc nên!

Cả đức đoan trang nghiêm chỉnh chị giữ khắp nơi, vì em đã luôn đưa mắt nhìn những gì em không nên nhìn!... Cả những việc nâng lòng lên cùng Chúa! Và một lòng vâng phục hoàn hảo Mẹ Bề trên mà em đã làm cho đau khổ quá nhiều! Tội nghiệp Mẹ Bề trên! Tội nghiệp Mẹ Bề trên! (lặp đi lặp lại tới 10 hay 15 lần).

7. Than ôi! Nếu chị biết em đau khổ chừng nào! Xin chị vui lòng cầu nguyện cho em, bởi chúng em đau đớn khắp nơi tới cực độ. Chúa ôi! Chúa thương xót nhường bao! Than ôi! Người ta không tưởng tượng nổi thế nào là luyện ngục!

8. Phải có hảo tâm và thương xót các linh hồn luyện ngục! Mấy lời khuyên làm việc lành!... găm chặt đàng Thánh Giá (chỉ cho họ). Trên dương thế, chị sẽ luôn luôn đau khổ thể xác và tâm hồn, thường cả hai một lúc!

9. Cảnh Thiên đàng đẹp quá! Giữa luyện ngục và Thiên Quốc có một khoảng không gian rất rộng. Đôi lần chúng em nghe được như một dư vang những niềm vui các Thánh hưởng trên Thiên đàng. Nhưng điều đó gần như là một hình phạt vì làm cho chúng em quá thèm khát ngắm nhìn tôn nhan Chúa nhân lành! Trên Thiên đàng toàn ánh sáng trong, dưới luyện ngục chỉ có tối tăm mịt mù!

10. Chúa yêu thương chị hơn bao người khác.... Ngài đã không cho chị nhiều bằng chứng yêu thương là gì?

11. Mẹ E. đã lên Thiên đàng. Xưa Mẹ là một người sống thâm kín và rất mực nội tâm!

Không! Em không phải là con quỷ đâu! Em là nữ tu Marie Gabrielle. Em còn quấy phá chị cho đến khi em được về trời. Sau đó, tới lượt em cầu nguyện cho chị.

Vâng, ngay từ bây giờ em có thể cầu nguyện lắm chứ và em sẽ cầu nguyện hằng ngày. Chị sẽ coi các linh hồn trong luyện ngục có vô ơn không!

12. Những tội nhân cỡ lớn không được nhìn thấy Đức Mẹ đồng trinh.

13. Giải thoát một linh hồn khỏi luyện ngục là gây cho chính Chúa một niềm vui lớn. Những gì chị đã đọc trong sách vở về điểm này đều rất đúng.

14. Ngày lễ Phục Sinh, em sẽ được bớt khổ đôi chút.

15. Nếu chị cẩn thận giữ mình, Chúa sẽ ban cho chị những ơn mà Ngài chưa từng ban cho ai.

16. Chị có thể đọc kinh Nhật Khoá chỉ cho nhiều linh hồn một trật, nếu trước khi đọc chị để tâm hướng dẫn ý chỉ, dường như chị có thể đọc cho từng linh hồn. Các linh hồn ấy sẽ được thông phần kinh, dường như chị đọc cho mỗi một linh hồn vậy.

17. Trong luyện ngục có một hình phạt dành riêng cho các nữ tu nào đã gây đau khổ cho Bề trên: luyện ngục thật là khủng khiếp đối với những nữ tu đó. Họ sẽ gặp em nơi đây và nhìn thấy hình phạt mà họ sẽ cùng phải chịu.

Ngày 24 tháng 3 (Chúa nhật thứ II sau lễ Phục Sinh)

18. Ngày mai chị hãy năng đi viếng Thánh Thể càng nhiều lần càng tốt. Vì em đi theo chị, em sẽ được hạnh phúc vì ở gần Chúa nhân lành. Vâng, điều đó làm em đỡ khổ.

Lễ Truyền Tin

19. Bây giờ em đang ở trong luyện ngục thứ hai. Từ ngày qua đời, em ở dưới luyện ngục thứ nhất. Tại đây em phải đau khổ ghê gớm. Trong luyện ngục thứ hai, em cũng đau khổ lắm, nhưng tương đối đỡ nhiều.

20. Xin chị luôn nâng đỡ bề trên. Chị đừng lạnh chanh hay nói, đợi được hỏi rồi hãy thưa.

Tháng 5

21. Từ ngày lễ Truyền Tin, em được lên luyện ngục thứ hai. Chính ngày đó em được thấy Đức Mẹ lần đầu tiên, vì trong luyện ngục thứ nhất không được nhìn thấy Người. Vừa nhìn thấy Người, chúng em thêm can đảm. Mẹ nhân lành nói với chúng em về Thiên quốc. Đang lúc nhìn ngắm Người, chúng em cảm thấy đau khổ giảm bớt.

22. Em có mong ước về Thiên đàng không, còn phải nói! Ôi! Từ khi nhận ra Chúa nhân lành, chúng em đau đón khắc khoải biết bao!

23. Chị hỏi em nghĩ sao!... Em nghĩ rằng Chúa nhân lành cho phép em nói với chị vì lợi ích cho chị và để đỡ khổ cho em!... Xin chị lắng nghe điều em sắp nói với chị đây: Chúa nhân lành muốn ban cho chị nhiều hồng ân. Chúa muốn chị cứu rỗi nhiều linh hồn bằng những lời khuyên thiện và gương sáng. Nếu lối sống của chị đặt ngăn trở, mai ngày chị sẽ phải tính sổ về tất cả những linh hồn mà đáng lẽ chị đã có thể cứu rỗi!

Vâng, chị không xứng làm việc đó thật, nhưng Chúa nhân lành an bài tất cả... Ngài là chủ muốn ban phát ân sủng cho ai tùy ý.

24. Chị cầu xin và khuyên người khác cầu xin Thành Tổng Lãnh Micae là phải lắm. Giờ chết người ta sẽ sung sướng vì đã biết tin cậy vào mấy vị Thánh để các Ngài cầu bầu cho trước toà Chúa nhân lành trong giờ phút kinh hoàng đó.

25. Chị đừng ngần ngại nhắc nhở cho các nữ tu con cái chị những chân lý lớn lao về ơn cứu độ. Lúc này hơn bao giờ hết, các linh hồn cần năng được kích động.

26. Chúa mong chị tự hiến hoàn toàn cho Ngài, Chúa yêu thương chị hơn bao người khác. Do đó, Chúa ban cho chị nhiều ơn hơn. Vậy thì, đối với chị, yêu Chúa nhiều hơn cũng dễ dàng hơn đối với người khác. Đừng làm mất một ơn nào Chúa ban cho chị.

Chị hãy sống cho một mình Chúa thôi. Chị hãy lo tìm vinh danh Chúa khắp nơi. Chị có thể mưu ích biết bao cho các linh hồn!

Chị hãy làm mọi việc chỉ vì mục đích vui lòng Chúa. Trước khi làm mỗi việc, chị hãy hỏi tâm chốc lát để xét xem việc chị sắp làm có vui lòng Chúa không. Tất cả cho Chúa Giêsu của chị! Chị hãy yêu mến Ngài nhiều.

27. Vâng, em đau khổ, nhưng hình khổ lớn nhất em phải chịu là không được nhìn thấy Chúa nhân lành. Đó là nỗi thống khổ triền miên làm cho em đau đón hơn chính lửa luyện ngục. Nếu sau này chị yêu mến Chúa nhân lành như Ngài muốn, chị sẽ cảm thấy phần nào cái tình trạng say đắm héo hon, làm cho linh hồn khao khát kết hiệp với đối tượng tình yêu, với Chúa Giêsu nhân hiền!

28. Vâng, thỉnh thoảng chúng em cũng được nhìn thấy Thánh Giuse, nhưng không thường như nhìn thấy Đức Mẹ.

29. Chị phải thờ ơ với tất cả mọi sự, trừ một mình Chúa. Như thế chị sẽ đạt đỉnh trọn lành là nơi Chúa Giêsu gọi chị tới.

30. Mẹ I. Không được hưởng một lễ nào trong số các thánh lễ người ta đã xin cho Mẹ. Nữ tu không có quyền sử dụng tài sản mình: điều đó phân lại đức khó nghèo.

31. Nếu chị cầu nguyện sốt sắng, các linh hồn được giao phó cho chị sẽ hưởng nhờ hiệu quả. Chúa nhân lành không bao giờ từ chối những ơn người ta xin khi cầu nguyện hân hoan.

32. Luyện ngục của nữ tu thì lâu dài và nghiêm thẳng hơn luyện ngục người thế gian, vì nữ tu đã lạm dụng nhiều ơn hơn.

33. Chính Chúa nhân lành đã thương ban đặc ân đó, và chính Mẹ bề trên đã xin được, vì trong luyện ngục có nhiều nữ tu bị bỏ rơi, dĩ nhiên do lỗi họ, không ai nghĩ tới họ nữa. Mẹ bề trên quá cố đã nói với em rằng nếu cộng đoàn thỉnh thoảng xin lễ cầu cho họ, Chúa nhân lành sẽ hài lòng lắm. Xin chị nói với Mẹ bề trên điều đó.

Đúng! Chúa thương yêu Mẹ bề trên lắm, chị thấy Ngài đã tặng Mẹ một thánh giá nặng để vác. Đó là bằng chứng tốt nhất của tình yêu Ngài đối với Mẹ.

34. Người ta không thể hình dung được những đau khổ phải chịu trong luyện ngục! Người thế gian không ai nghĩ tới. Các cộng đoàn tu sĩ cũng quên luôn. Vì thế Chúa nhân lành muốn tại đây người ta cầu nguyện cách riêng cho các linh hồn luyện ngục đáng thương và khuyến cáo việc đạo đức ấy cho các em học sinh để các em lại truyền bá giữa đời.

Chị đừng sợ gì hết. Một khi liên hệ tới Chúa, chị hãy hy sinh tất cả vì Ngài!

35. Chị hãy mau mắn vâng lời Mẹ bề trên, để Mẹ tha hồ xoay vần chị tứ phía tùy ý Mẹ. Chị hãy thật khiêm nhường. Hãy luôn luôn hạ mình sâu thẳm cho tới tận đáy lòng đất, nếu có thể.

36. Chị M. đang ở trong luyện ngục, vì bằng những lời nói mưu mẹo, chị ấy thường làm ngưng trệ lợi ích mà các bề trên đã có thể thực hiện.

37. Chị hãy tập nhớ Chúa hiện diện trước mặt và giữ ý ngay lành.

Chúa nhân lành tìm kiếm những linh hồn tận hiến, biết yêu Chúa chỉ vì Chúa. Con số này thật ít! Chúa muốn chị vào số những bạn thân đích thực của Ngài. Nhiều người yêu mến Chúa, họ tương vậ, nhưng kỳ thực họ yêu Ngài chỉ vì họ. Thế đó!

38. Không, chúng em không trông thấy Chúa trong luyện ngục. Được thế đã là Thiên đàng rồi!

39. Khi một linh hồn tìm kiếm Thiên Chúa trong thâm tâm thật sự, tìm cách thành khẩn, bằng tình mến, Chúa không để linh hồn ấy bị lừa dối dẫu.

Thật vậy, nếu Chúa nhân lành thương đổ tràn ân sủng Ngài xuống nơi nào tội ác đầy dẫy...thì tại sao chị lại từ chối những ơn đó?

40. Chị hãy tận tâm, hy sinh và hiến tế cho Chúa nhân lành! Không bao giờ chị có thể làm việc Ngài quá nhiều đâu!

41. Chị hãy nhớ kỹ: chỉ có thể đổ trên tha nhân phần đầy dư lòng đạo đức của mình.

42. Chị đừng sợ dư luận đàm tiếu, dù đối với các chị nhiều tuổi. Hãy lên tiếng đi mỗi khi cần phải ủng hộ bề trên của chị.

Chúa không có dùng những bạn rất thân của Ngài để quấy phá và làm phiền người khác đâu, chị hãy cảm ơn Chúa vì không vào số những con người phá đám đó. Thà làm đe hơn làm búa!

43. Chị không được chán nản vì phải đau khổ thể xác và tinh thần, vì chị đã đền tội cho dĩ vãng được bao nhiêu đâu. Vòng triều thiên của chị chỉ mới bắt đầu được kết thoi.

Tháng 6

44. Khi bão tố nổi lên gây đau khổ cho một tâm hồn, chị hãy để ý coi, tất cả sẽ lặng yên rất mau chóng! Quỷ sứ có vây cánh khắp nơi... cả trong các nữ tu viện!

45. Không, em không thấy Chúa Giêsu Thánh Thể khi Ngài được tôn thờ bên ngoài. Em chỉ cảm thấy Ngài hiện diện. Cũng như chị, em thấy Ngài bằng đôi mắt đức tin, nhưng đức tin của chị. Chúng em đây biết quá rõ thế nào là Chúa nhân lành!

46. Hãy nhìn Chúa luôn luôn có mặt bên chị. Hãy tâm sự với ngài về mọi nỗi niềm như với một người bạn. Hãy canh chừng nhiều để giữ nội tâm.

47. Để chuẩn bị rước Chúa hắt hoi, chị phải có lòng mến Chúa trước khi cảm ơn chịu lễ, lòng mến đang lúc cảm ơn, lòng mến mọi lúc.

48. Chúa muốn cho chị chỉ sống vì Ngài, chỉ nghĩ tới Ngài, chỉ mơ về Ngài.

49. Chị hãy hãm dẹp trí khôn, con mắt và miệng lưỡi, những hy sinh này sẽ đẹp lòng Chúa hơn những khổ chế thân xác thường làm do ý riêng.

50. Chị hãy đối xử với Chúa như với một người Cha, một bạn chí thân, một bạn trăm năm sủng ái. Chị phải đổ tình âu yếm của con tim vào một mình Chúa Giêsu, để tất cả, tất cả tình âu yếm vào Ngài.

Vâng, muôn đời chị sẽ ca tụng lòng Thương xót vô biên của Chúa đối với chị.

Chị phải yêu tha thiết Chúa Giêsu nhân từ khiến Ngài có thể tìm được trong trái tim chị một tổ ấm dễ chịu, nơi Ngài có thể được bổ dưỡng sau khi đã phải đón nhận sỉ nhục khắp nơi. Chị phải yêu mến Ngài thay cho những người thờ ơ, thay cho những tâm hồn hèn nhát, thay cho chính chị. Tóm lại, chị phải yêu Chúa tha thiết đến độ ở đây chị là gương sáng có sức phá tan lạnh lẽo...

Quả thật, Thánh nữ Têrêxa đã yêu Chúa lắm. Nhưng chị, đã làm khổ Ngài, chị phải yêu mến Ngài tương đối hơn những tâm hồn vô tội này.

Ngày 12 tháng 12

51. Khi ai thật sự yêu thương một kẻ đồng loại, thì như chị biết, họ loanh quanh luẩn quẩn bên người yêu để đòi cho bằng được người yêu chấp nhận điều họ xin và bao giờ họ cũng được thoả mãn... Thiên Chúa đối với chị cũng thế. Bất cứ chị xin điều gì Chúa sẽ ban cho chị.

Chúa muốn chị chỉ để tâm đến một mình Ngài, tới tình yêu Ngài và việc chu toàn Thánh ý Ngài.

52. Khi chú tâm vào Chúa... chị cũng phải để ý đến các linh hồn nữa, chỉ cứu rồi nguyên một thân mình thì không có công to gì đâu.

53. Chúa đòi hỏi nơi chị một sự toàn thiện cao cả mà Ngài không đòi hỏi ở nhiều linh hồn khác.

Chương III

NĂM 1875

Tháng 2

54. Chị hãy canh giữ nội tâm cẩn thận, hãy giữ kín những phiền buồn nho nhỏ của chị cho mình Chúa Giêsu thôi. Chúa rất có thể dùng tất cả những gì Ngài đã cất khỏi chị để mưu ích cho chị.

Đời sống chị phải là một đời sống được liên tiếp dệt bằng những việc yêu mến và hãm mình bên trong, mà chỉ một mình Chúa biết. Không làm chi khác thường cả: một đời sống ần dật, ần nấu thật kín và kết hiệp mật thiết với Chúa Giêsu của chị.

55. Chúa muốn chị yêu mến một mình Ngài thôi. Nếu chị không ngăn cản các ân sủng của Ngài, Ngài sẽ ban cho chị những ơn phi thường Ngài chưa từng ban cho ai. Ngài yêu thương chị một cách rất đặc biệt. Chị chưa bao giờ nhận ra điều đó ư? Bỏn phận chúng ta là thờ lạy các ý định của Ngài, không tìm tòi để hiểu thấu. Ngài là chủ, muốn làm chi cho các linh hồn tùy ý. Chị hãy sống luôn luôn thật khiêm nhường, thật ần nấu. chị đừng để tâm đến ai, chỉ lo những gì liên quan đến chị, đến việc nên thánh của chị thôi.

56. Đứng! chị đừng giao thiệp nhiều quá với chị X. Chị ta quá bộc trực và lắm miệng. Chúa không muốn chị sống như vậy đâu.

57. Chị nghi ngờ Chúa Giêsu của chị như thế là không phải. Chị đã dâng cho Ngài tất cả. Chị hãy xác tín rằng về vụ đó... tất cả mọi sự đều do Ngài cho phép xảy ra...

Chị hãy yêu mến Chúa nhiều. Ôi! Những linh hồn chiếm hữu được kho tàng này, hạnh phúc biết bao!

58. Việc đền tội dành riêng cho chị trong cả đời sống, không phải là nỗi phiền khổ vì Chúa Giêsu của chị vắng mặt, nhưng là nỗi đau đớn xót xa vì những khổ cực chị đã làm cho Chúa trong quá khứ, khổ cực gây nên nguồn ơn chan chứa mà Chúa đã và sẽ đổ tuôn xuống trên chị, đang khi chị bất lực không đền đáp lại cho Ngài tất cả mối tình mà chị mong ước có.

59. Chị có thể thức dậy hồi 4 giờ được lắm. Đi ngủ cùng lúc với mọi người, miễn sao chị không đau là ổn. Em đoán chắc với chị là chị sẽ không vì thế mà kém sức khoẻ đâu. Thức dậy sớm hơn có nửa giờ đâu có đáng kể chi, lại còn là một gương sáng.

Chị đừng than phiền về những điều nhỏ nhất với bất cứ ai, dù với Bè trên chị. Chị hãy giữ kín những đau khổ nhỏ bé đó cho riêng chị và Chúa Giêsu. Với Ngài, chị phải giải bày tất cả.

Chị đừng lo lắng quá nhiều về sức khoẻ. Chúa nhân lành sẽ ban cho chị đủ sức để phục vụ Ngài.

Ngày 14 tháng 5

60. Khi cảm phòng, chị hãy để ý: không đánh mất một ân sủng nào Chúa ban cho chị, luôn chiều theo sức hấp dẫn của các ân sủng ấy, luôn có một tinh thần đức tin và một sự cảm trí sâu thẳm. Em theo dõi chị từ lâu vì mục đích đó.

61. Mọi lúc, nhất là khi chị làm việc, chị phải trầm tĩnh cũng bằng lúc chị cảm ơn sau khi rước Chúa.

62. Chị hãy cảm tạ Chúa vì mọi ơn Ngài đã ban cho chị và vì những ơn Ngài còn ban cho chị hằng ngày. chị hãy nghĩ tới điều đó mỗi buổi mai cuối giờ nguyện gẫm. chị hãy xin Ngài ban cho điều em nói với chị hôm qua...

63. Chị đừng bao giờ làm gì mà không hồi tâm chốc lát và không hỏi ý kiến Chúa Giêsu đang ngự trong tâm hồn chị... chị hiểu em chứ...

64. Vâng, chắc rồi, em yêu Chúa lắm. Một linh hồn càng được thanh luyện, nghĩa là càng tiến gần Thiên đàng càng được gia tăng tình yêu...

65. Chị hãy năng nghĩ đến tất cả mối tình Chúa dành cho chị. Hãy triệt để trung thành với mọi thói thúc của thánh sủng.

66. Hằng ngày chị hãy bắt đầu lại dường như chị chưa làm được gì, không bao giờ nản.

Ngày 18 tháng 5

67. Ôi! Con số nữ tu chân chính, thật sự có tinh thần tu, ít ỏi chừng nào! Chừng 50 nữ tu mới có một. Bằng mọi giá, chị phải vào số những nữ tu diễm phúc đó.

68. Trách nhiệm của một bề trên, một chị Giám đốc tập tu sinh, một chị giáo nặng nề biết bao! Việc tính sổ lên Chúa dễ sợ chừng nào!

69. Em càng được giải thoát, chị càng nghe tiếng em rõ hơn và khi em được giải thoát hoàn toàn, em sẽ là Thiên Thân bản mệnh thứ hai của chị! Nhưng là một Thiên Thần mà chị được mục kích!

70. Mẹ X. còn ở trong luyện ngục. Mẹ đã nhận vào cộng đoàn nhiều con người không có ơn kêu gọi do đó họ gây nên sự buồn thả. Biết phân biệt các tâm tính là một khoa học vĩ đại. Nếu người ta biết thận trọng hơn khi nhận những ai xin nhập tu thì trong các cộng đoàn đã không có nhiều tệ hại đến thế!

Ngày 20 tháng 6

71. Chúa không đòi khỏi gì quá sức. Ngài chỉ muốn các trái tim thuộc trọn về Ngài.

Để nhận được các ơn Chúa, chị cũng như cộng đoàn phải từ bỏ mình từ sáng chí tối, không được tìm mình trong điều gì, mọi sự phải che giấu kỹ không cho mắt tạo vật nhìn vô, chỉ để một mình Chúa biết tất cả và nhìn những hy sinh bé nhỏ hằng ngày, một mình Ngài thôi, xin chị nghe rõ!

Chị đang cảm thấy chán ngấy nhiều sự, chính Chúa nhân lành khiến nên vậy để chị nhờ đó mà lập công hơn. Chị hãy lưu tâm điều ấy, đừng để mất công nghiệp nào.

72. Vâng đúng thế, nhưng xét về một phương diện, Chúa Giêsu nhân hiền được vinh quang hơn, khi Ngài dùng một kẻ xưa đã không luôn luôn là bạn thân của Ngài để làm vinh quang Ngài. Còn chị, chị sẽ xấu hổ hơn nhiều, khi thấy Chúa trạch tuyến chị, mặc dầu chị có nhiều tật bệnh thiêng liêng, để phục vụ những ý định của Ngài. Vì thế, để đền đáp chị phải xả thân và hiến tế.

73. Chị có biết vì sao lúc này Chúa không ban cho chị những ơn chị xin không? Chính vì chị không tin tưởng Ngài đủ.

74. Điều này cũng thật là chị quá hay quên lãng các hồng ân Chúa ban cho chị. Ngài theo đuổi chị từ sáng tới chiều mà chị thì tìm mọi cách lẩn trốn. Đó không phải là cách đối xử với một Thiên Chúa rất nhân lành, nhất là nhân lành với chị tới mức đó.

Từng phút chị hãy tự kiểm thảo, hãy xét lòng mình xem có làm đẹp ý Chúa không. Cũng hãy xét xem chị có làm chi có thể làm phiền lòng Chúa. Đó là điều mỗi ngày càng kéo con mắt Chúa Giêsu nhân hiền đoái nhìn đến chị hơn.

Chị phải yêu Chúa thật nhiều để một ngày gần đây, Chúa gặp được trong trái tim chị một nơi cư trú thoải mái hầu Ngài có thể như nghỉ ngơi. Chính Chúa sẽ kể cho chị nghe những nỗi buồn khổ mà thế gian bắt Ngài phải chịu hằng ngày. Phần chị, chị hãy chứng tỏ chị yêu Chúa thật nhiều để ngài được an ủi.

Ngày 14 tháng 8

75. Chúa không muốn chị nghe theo ý nghĩ riêng. Chị hãy phó thác nơi Ngài, em đã chẳng nói với chị điều đó nhiều lần rồi sao? Dù chị yếu đuối, Chúa không thể ban cho chị đủ sức mạnh cần thiết để phụng sự Ngài sao? Tại sao chị nghi ngờ quyền năng và lòng nhân hậu của Ngài thế?

Ngày 15 tháng 8

76. Vâng, chúng em đã nhìn thấy Đức Mẹ đồng trinh. Mẹ đã trở về trời, đem theo nhiều linh hồn. Còn em, em phải ở lại.

77. Chị nóng nực hả? Than ôi! Nếu chị biết, sánh với cái nóng chị đang chịu, cái nóng luyện ngục ghê gớm chừng nào!

Một lời nguyện vẫn tất làm ích cho chúng em biết bao! Nó làm cho chúng em mát dịu cũng như một ly nước lạnh tặng cho người khát khô cổ.

78. Chị hãy yêu thương mọi người, nhưng đừng hoàn toàn tin cậy một ai. Phải, không một ai, vì Chúa Giêsu muốn là Người đại tâm phúc duy nhất của chị. Tất cả vì Chúa và vì một mình Ngài thôi.

79. Chị hãy làm mọi việc dưới con mắt Chúa. Em đã nói với chị rồi: khi phải làm hay nói bất cứ điều gì, chị hãy hỏi ý kiến Chúa trước. Được thế, biết bao ân sủng sẽ đổ xuống trên chị! Ước gì đời sống chị là một đời sống đầy tin yêu và nếu chị hành động như vậy... Chị biết chị sẽ được điều em vừa nói với chị.

Chị đừng làm gì để cho ai chú ý đến chị. Chị hãy tránh chung đụng (miễn sao không lỗi bác ái), với những nữ tu quá bộc lộ, thiếu bác ái. Phần chị, chỉ nên để ý đến những gì liên quan tới chị. Hãy sống mai ẩn. Đừng bao giờ bộc lộ tâm tình của chị, trừ khi người ta ép buộc chị phải nói. Chị hãy để tâm đến đối tượng duy nhất, phải là động lực cho trọn đời sống của chị là Chúa Giêsu!... Vâng, chỉ biết có Chúa Giêsu từ sáng tới chiều và từ đêm tới sáng!

Ngày 20 tháng 8 - Cấm phòng

80. Than ôi! Em than thở vì em đau khổ hơn mọi khi nhiều... vì xưa em đã lạm dụng những ngày tĩnh tâm tràn đầy ân sủng và cứu độ, nên hôm nay em bị trừng phạt.

81. Chị hãy làm mọi việc cách đơn sơ dưới con mắt Chúa, chỉ tìm cách làm vui lòng một mình Chúa trên đời này. Chúa sẽ không để chị yên, bao lâu chị chưa giữ bỏ mọi sự để chỉ chú ý đến một mình Ngài.

82. Chị phải là luật sống động cho cả cộng đoàn. Chị phải sống làm sao để nhìn chị người ta có thể nói: "Kìa luật Dòng đó!". Hơn thế nữa chị phải trở thành như Giêsu thứ hai, nghĩa là với tất cả khả năng của một tạo vật, chị cố gắng họa lại chính Chúa Giêsu trong toàn thể hành vi của chị.

83. Thật vậy, Chúa nhân lành, dẫu cao cả, đã không nề quản hạ mình xuống với linh hồn yêu mến Ngài và thương đoái cùng đi vào mọi chi tiết nhỏ bé nhất liên quan đến linh hồn ấy. Ôi lòng thương cao vời.

Đúng thế, trong linh hồn chúng ta có một cái gì sâu kín chỉ mình Chúa hiểu nổi và chỉ có thể nói được với một mình Ngài phải không chị?

Ngày 8 tháng 9

84. Chúa ban cho ít nhiều linh hồn có một tâm tình âu yếm đặc biệt đang khi những linh hồn khác ít nhạy cảm hơn. Tất cả đều nằm trong ý định của Chúa. Những linh hồn có trái tim nhạy yêu thương hơn, đã được Chúa trao tặng trái tim đó nhất là vì Ngài, để họ đổ dồn tất cả tình yêu của con tim họ trong trái tim đáng tôn thờ của Ngài. Ngài đích thực là Chủ tể có quyền ban cho ai nấy cái gì tùy ý. Ngài cũng đặc biệt yêu một số linh hồn, chị vào số đó.

85. Ban đêm lúc chị ngủ, em đau khổ nhiều hơn. Thật sự em đi đâu đều mang theo luyện ngục, nhưng ban ngày em đỡ khổ chút ít vì em được phép theo chị đi khắp nơi. Tất cả đều do Chúa nhân lành ban phép.

Ngày 7 tháng 11

86. Chị hãy suy nghĩ kỹ về điều em sắp nói với chị đây: Chị hãy canh chừng cẩn thận nội tâm và mọi việc chị làm. Chị hãy hỏi mình từng giờ xem Chúa có bằng lòng với chị không, vì chị phải mau trở thành một vị Thánh.

Vâng, đúng thế, chị không thể thành thánh. Nhưng với ơn Chúa, cái gì cũng có thể làm được. Chị hãy công nhận mình không xứng đáng nhận các ơn đó, nhưng dầu sao cứ hành động đi.

Ngày 8 tháng 12

87. Chị hãy yêu mến Chúa nhiều. Đừng ngại khó. Chị hãy tin tưởng Chúa, đừng mảy may tự tín. Từ sáng đến tối, chị hãy chết cho mình. Chị biết điều em sẽ nói với chị đề trình lại cho vị Tân Giám Mục. Điều đó sẽ xảy ra.

88. Chị hãy thờ, hãy sống vì một mình Chúa Giêsu thôi.

Chúa phải là người tâm phúc duy nhất của chị. Chị hãy than thở với một mình Ngài. Chị hãy sống khuất hẳn con mắt thế gian. Đôi lần chị sẽ đau ốm, có khi lâm bệnh khá nặng, nhưng bề ngoài chị xem ra vẫn khỏe mạnh, vì Chúa muốn là Người duy nhất chứng kiến những gì xảy ra trong chị. Chị sẽ thấy Chúa và chị là đôi bạn tri âm.

89. Nếu chị sống như Chúa ước mong, nghĩa là chị cẩn trọng giữ mình để không làm mất một ơn nào của Chúa, Chúa sẽ chận thông sang chị một cách rất đặc thù.

90. Chị làm cực lòng Chúa khi chị không nhớ tới Ngài. Chị hãy hình dung một buổi họp bạn. Trong số bạn hữu, thường có một người chúng ta thương hơn, hiểu chúng ta hơn và chúng ta cũng không có gì giấu diếm họ. Vậy mà người bạn đó thấy chúng ta không để ý đến họ, không thêm nói với họ một lời, cũng không có đến một cái nhìn yêu để nói lên cho họ biết họ vẫn là người bạn được chúng ta thương hơn, chắc họ sẽ cảm thấy đau lòng.

Chúa đối với chị cũng y như thế. Dĩ nhiên, Chúa yêu nhiều linh hồn, nhưng, như em đã nói với chị nhiều lần, mặc dầu chị không xứng đáng bằng nhiều lần, mặc dầu chị không xứng đáng bằng nhiều linh hồn khác, Chúa vẫn đặc biệt yêu thương chị. Sự hờ hững của chị làm cho Chúa càng xót xa đau khổ, vì một nỗi Chúa chỉ mong trái tim chị yêu đáp trả để đổ ơn tràn ngập trên chị. Tất cả những gì chị làm đều gây xúc động nơi Chúa. Chúa thích chị nhớ đến Ngài, nghĩa là, dầu chị bận công nợ việc kia, ý tưởng của chị phải luôn dành cho Chúa trước hết. Trước khi tiếp chuyện những người mà chị có việc với, người thứ nhất chị phải nhìn là Ngài. Nói tóm lại, chị phải sống, phải thờ vì mình Ngài thôi: đó là quyền lợi của Ngài, và Ngài là chủ, được hành động tùy sở thích.

Ngày 12 tháng 12

91. Chúa ước ao cho chị, trước khi dự phiên châu Minh Thánh liên tiếp, đã làm việc đó ngay trong lòng. Chị hiểu em muốn nói gì chứ. Chị cũng phải quen năng rước Chúa cách thiêng liêng. Nhờ đó, chị sẽ thu được hoa quả dồi dào và bổ dưỡng nhất, nếu chị dọn mình nên.

Ngày 30 tháng 12

92. Chị đừng bao giờ xin gì vì lý do sức khỏe, nhưng cũng không từ chối cái người ta cho. Trong bất cứ điều gì, đừng có thái độ làm trò cười cho thiên hạ.

Chương IV

NĂM 1876

Tháng 1

93. Khi chị có điều gì phải thưa Bề trên và có thể hoãn lại, chị đừng vội vã làm gì. Hãy hoãn lại sau để chị tự chế và hãm mình. Chị hãy sửa soạn cho Chúa Giêsu một nơi ở trong trái tim chị để mai ngày, như em đã nói với chị, Ngài có thể đến nghỉ ngơi. Chị phải nhớ đến việc đó tối hôm trước và nhất là ban sáng khi vừa thức dậy.

Không những để chuẩn bị cho Chúa Giêsu một nơi ở, chị còn phải mời Ngài đến nữa. Vì sửa soạn một căn phòng đẹp để cho người bạn có ích gì, nếu không bao giờ mời bạn vào đó nghỉ?. Vậy chị hãy năng mời Chúa Giêsu bằng những mong ước, nhất là bằng mối tình của chị.

94. Chị phải trở thành con người sống nội tâm đến nỗi không bao giờ quên sự hiện diện của Chúa Giêsu, ngay cả lúc chị đang dạy học xôn xao nhất. Để được thế, chị hãy canh phòng cẩn mật nội tâm của chị.

95. Về việc làm hang đá... Chúa sẽ giúp chị và bỏ khuyết tất cả những gì chị không thể làm được. Nhưng nếu chị muốn đẹp ý Chúa, Chúa nhất chị đừng làm gì cả. Hãy năng cầu nguyện với Ngài hết sức đi, thế là đủ!

96. Chúa ước mong sau này biến người chị thành nơi nương tựa và trái tim chị thành cung thánh Ngài.

Tháng 2

97. Vâng, đúng thế, trên Thiên đàng Chúa được thờ kính bất tận. Nhưng vì Chúa bị lãng nhục trên dương thế, nên Chúa cũng muốn được nhận trên dương thế việc đền tạ. Ngài muốn chính chị làm việc đền tạ đó bằng tình yêu mến Ngài, bằng những âu yếm thiết tha để bù đắp sự ruồng bỏ mà Ngài phải chịu khắp nơi. Chị biết điều em đã nói với chị về vấn đề đó.

Lễ Truyền Tin

98. Khi Chúa muốn một linh hồn thuộc trọn về Ngài, Chúa bắt đầu nghiền nát nó gần giống như người ta nghiền trái táo dưới cối máy ép để lấy nước ngon, nghiền nó cho khỏi đam mê, khỏi tìm mình, nói tắt, cho khỏi mọi tật xấu của nó, rồi khi linh hồn đã được nghiền tán thành bột như thế, Chúa sẽ đúc nặn nó tùy theo ý Ngài và nếu nó trung thành, nó sẽ chóng được biến đổi toàn diện và chỉ lúc đó Chúa Giêsu nhân từ mới tặng nó đầy tràn đặc sủng và cho nó ngụp lặn trong tình yêu của Ngài.

Ngày 16 tháng 7

99. Phép Thánh Thể phải là nam châm thu hút chị luôn mỗi lúc một mạnh. Tất một lời, phép Thánh thể phải là động lực trọn đời sống chị.

Ngày 28 tháng 8

100. Chị đừng ao ước gì ngoài sự luôn yêu mến Thiên Chúa mỗi ngày hơn và luôn kết hợp với Ngài càng thêm mật thiết. Chị phải cố gắng mỗi ngày sống nội tâm và kết hợp với Chúa Giêsu hơn. Đời sống của chị phải là một đời sống nội tâm và kết hiệp với Chúa Giêsu bằng những đau khổ thể xác, tâm hồn, nhất là bằng tình mến.

Nếu chị muốn đáp ứng những ý định của Chúa bằng lối sống Chúa đòi hỏi nơi chị cách đặc biệt đó, thì em không thể nói Chúa muốn chị thánh thiện và kết hiệp với Chúa tới cao độ nào và những ơn quý trọng biết bao Chúa còn muốn ban cho chị!... Những ơn đó, em đã nói cho chị biết mấy thứ, còn những ơn khác... em không được biết. Ôi! Chị hãy thận trọng giữ mình. Chị phải sống làm sao để nguyên nhìn thấy chị, nguyên có chị trước mặt, người ta đã động lòng đạo đức!

Ngày 30 tháng 8 - Cấm phòng

101. Tuần cấm phòng sẽ tổ chức cho mọi người tham dự, đúng thế, nhưng Chúa sẽ xui khiến cho mọi bài giảng dường như giảng riêng cho chị. Chị hãy chú ý nhiều. Cuộc cấm phòng phải biến chị thành thánh!

102. Chúa đã dựng nên trái tim chị cho một mình ngài. Chị hãy phó thác mình mặc Chúa, đừng bao giờ nhìn trước nhìn sau. Chị hãy lặn vào vòng tay Chúa, nép mình bên Trái Tim Ngài, rồi ở đó không sợ gì nữa.

103. Mỗi sáng chị hãy dâng lên Chúa một lời nguyện vắn để thờ lạy ngài trong mọi thánh đường nơi Ngài bị lãng quên. Chị hãy đi đến các thánh đường đó bằng tâm trí và thưa với Ngài rằng: chị yêu mến ngài biết bao và ước muốn đền bù cảnh bị bỏ rơi mà người ta để Ngài lâm phải. Chị hãy lặp lại các ý hướng đó nhiều lần trong ngày thì chị sẽ làm vui lòng Chúa Giêsu.

104. Chúa ước ao cho chị luôn tưởng nhớ đến Ngài, luôn hành động, dù cầu nguyện hay làm việc, dưới con mắt Ngài. Tất một lời, chị phải cố gắng hết mình không được để Chúa ra ngoài tầm mắt. Nhưng tất cả phải làm trong yên lặng, không điệu cách, người ta cũng không đoán nổi chị đang làm gì để chỉ mình Chúa Giêsu biết những gì xảy ra giữa Ngài và chị. Chị hãy luôn luôn giữ mắt nhìn xuống khi chị không phụ trách giám thị và dù lúc đó chị cũng phải giám thị một cách nét na rất mực. Chị đừng e ngại dư luận đàm tiếu. Hãy luôn khiêm nhường thật tình. Hãy tận lực làm cho người ta mến Chúa. Cái gì qua đi chị cho đi qua luôn và chính chị hãy thâm lặng qua đi giữa đám đông hoặc nếu phải bó buộc xuất đầu lộ diện, chị hãy ra mặt làm việc một cách đơn sơ và quy hướng tất cả về Chúa. Sau khi đã làm mọi việc để đẹp lòng Chúa, chị khỏi cần bận tâm xét xem công việc của chị thành tựu hay thất bại.

Đừng mơ ước gì hết ngoài sự luôn yêu mến Chúa hơn.

105. Cuối tuần cấm phòng, chị hãy dốc lòng năng nghĩ tới điều em nói với chị đây: Chỉ mình Chúa thôi! Chúa là Thiên Chúa của con và là tất cả của con!... Mọi sự đều qua đi và qua đi mau lẹ!... Nhà Tạm là chốn con nghỉ ngơi; Thánh Thể là sự sống của con; Thánh giá là phần gia nghiệp con; Đức Maria là Mẹ con; Thiên đàng là hy vọng của con.

106. Vâng, buổi sáng chị không ăn bơ với bánh mì; điều đó chắc đẹp lòng Chúa.

Ngày 20 tháng 11

107. Chị đừng bao giờ phán đoán, xem xét việc chị em làm, chị sẽ không phải trả lễ về chị em, cũng không phải rập khuôn theo mẫu họ. Chúa không đòi mọi người phải trọn lành như nhau. Chị hãy xả kỷ và đừng xét xem các chị em khác có làm như mình không, vì Chúa không đòi hỏi như họ.

108. Chị không bao giờ muốn tin điều em nói với chị. Sáng nay chị đã thấy Chúa muốn gì nơi chị vì Ngài ban điều chị xin để làm dấu chứng... Đúng vậy đó! Chúa Giêsu muốn chị đối xử với Ngài như với người bạn tận tâm nhất, thành thực nhất, không máy may e ngại. Thật ra uy linh Ngài làm cho chị hoảng sợ, và chị quá hèn hạ đâu có dám giao thiệp với Chúa Giêsu thân mật như vậy. Nhưng Ngài không là ông chủ có quyền làm giàu đũa nghèo sao! Vậy chị hãy xin Chúa Giêsu nhân hậu làm cho chị giàu nhân đức thật sự như Ngài muốn nhìn thấy. Nhưng đang lúc chờ đợi, chị hãy tiếp tục hành động theo ơn soi sáng. Chị hãy mở rộng trái tim chị, vì cái mà Chúa ưng nhìn thấy ở trong đó hơn hết là tình yêu.

Nếu chị trung thành, chỉ sẽ lãnh được biết bao ân sủng!... Những ân sủng mà chị chưa bao giờ nghĩ tới!

Lễ Giáng sinh

109. Khi phải khổ đau, chị đừng bao giờ than van với mọi người! Điều đó không làm cho chị bớt khổ đau. Đáng lẽ chị phải giải bày tâm sự với Chúa Giêsu trước nhất, thì ngược lại, chị thường nói với ngài sau cùng.

110. Vâng, em đã được đỡ khổ nhiều và em tin rằng ngày chấm dứt cảnh lưu đày của em không còn bao xa. Hỡi ôi! Nếu chị biết em ao ước nhìn ngắm Chúa chừng nào!... Nhưng chị đừng để cho ai biết điều đó, trừ... Giữa tất cả những biến cố siêu nhiên này, chị phải sống thật tự nhiên, đơn sơ, để không ai có thể nhận ra và đoán được có chuyện chi lạ... Về các chuyện khác cũng thế. Chị hiểu chứ: chị phải ẩn mặt tối đa, nhưng không vì thế mà bỏ bê việc chị phải làm. Mọi việc phải đơn sơ! Chúa muốn độc quyền biết những gì đang xảy ra trong nội tâm chị.

Chương V

NĂM 1877

Tháng giêng

111. Chị hãy yên lặng nương mình bên Trái Tim đáng tôn thờ Chúa Giêsu. Hãy tâm sự với Ngài về mọi phiền khổ như với một người bạn thân. Ngài sẽ hiểu chị. Nhưng em đã nói với chị về cái góc nhỏ của Trái Tim Ngài, chỉ được vén màn cho chị khi chị đã sống nội tâm hơn bây giờ.

112. Chị đừng có tự làm khổ mình vì tất cả những cái bực bội trong lớp. Em cầu nguyện cho chị hằng ngày để chị không mất kiên nhẫn.

Ngày 13 tháng 2 (trước Thánh Thể)

113. Chị hãy xem Chúa Giêsu cô độc chừng nào! Đáng lẽ lúc này có thể có đông người đến chào Thánh Thể hơn, nếu người ta có thiện chí hơn một chút. Nhưng biết bao hờ hững, cả nơi những tâm hồn

nữ tu. Chúa chúng ta cực lòng về điểm này lắm. Ít ra chị hãy yêu mến Chúa Giesu thay thế những tâm hồn bất chính ấy. Ngài sẽ được bù đắp thay sự khinh thị kia.

Ngày 12 tháng 5

114. Chị hãy hãm dẹp thân xác, nhất là tâm linh! chị hãy quên mình đi. Hãy hoàn toàn xả kỷ. Chị đừng bao giờ nhìn xem người khác làm gì. Chúa không đòi mọi linh hồn không được những ơn soi sáng như nhau. Phần chị được Chúa Giêsu soi sáng đặc biệt, chị hãy luôn nhìn một mình Ngài thôi. Chớ chị Ngài là cùng đích duy nhất của chị!

115. Trước khi làm bất cứ việc gì, chị hãy xét xem chị có làm vừa ý Ngài không đã, chị chỉ phải lo bấy nhiêu đó thôi. Sao cho Chúa nhìn chị, Chúa yêu chị, Chúa vui lòng, từng ấy đủ cho chị rồi. Một thái độ hồ hững, một sự thiếu tế nhị nơi chị đã làm buồn lòng Chúa. Trái lại năng nhớ tới Ngài hiện diện, nâng hồn lên trong giây phút, liếc nhìn Ngài một cái, để ý thoáng qua tới Ngài, tất cả đều làm Ngài vui sướng, Ngài dễ cảm động vì những cử chỉ đó.

116. Hãy canh chừng nội tâm chị và đừng để mất một ơn nào của Chúa. Chị đừng coi trọng thân xác. Hãy vui vẻ quên mình đi. Hãy đơn sơ phó thác trong tay Chúa Giêsu thì Ngài sẽ không để chị phải luống cuống đâu. Chỉ cần chị có niềm tin tưởng vô biên vào lòng nhân hậu của Ngài. Nếu chị biết thế nào là quyền phép của Chúa, sao chị còn đặt giới hạn cho quyền năng Ngài? Hỏi có gì mà Chúa không làm được cho linh hồn Ngài yêu thương?

Ngày 13 tháng 12

117. Trong các công việc, chị đừng tìm cách làm vui lòng ai ngoài Chúa. Chị phải làm tất cả vì Ngài thôi, không e ngại dư luận, không bao giờ chán nản. Chị cũng biết Chúa khuyên chị làm gì 25 lần mỗi ngày đó. Nếu chị thật sự yêu Chúa thì trong những lần đó, Ngài sẽ không từ chối bất cứ điều gì chị xin Ngài... Vâng, chị hèn hạ, đúng rồi, chị hãy hạ mình xuống, nhưng không phải lúc nào Chúa cũng ban các ơn Ngài cho những người thánh thiện nhất.

118. Chị hãy luôn luôn dọn mình rất cẩn thận để rước Chúa, xưng tội, đọc giờ kinh, nói tất để làm mọi việc giúp chị kết hiệp mật thiết với Chúa hơn.

... Nhưng đáng lẽ chị phải nhìn thấy Chúa luôn hiện diện trong lòng chị một cách dễ dàng hơn bao người khác nhiều. Sau khi lãnh nhận những ơn Chúa đã ban cho chị về phương diện đó, đáng lẽ chị không phải vất vả gì cũng cảm trí được!

119. Như em đã nói với chị, Chúa tìm khắp thế gian những người yêu Chúa bằng tấm lòng con thảo, bằng tình âu yếm vẫn kính trọng Chúa nhưng chân thành. Chúa không gặp được nhiều linh hồn thuộc loại đó! Con số họ ít hơn người ta tưởng. Trái tim Chúa nhân lành, người ta thất lại quá nhỏ. Người ta tưởng Chúa Giêsu nhân từ quá cao sang không thể tới gần được, nên mối tình người ta có đối với Ngài hoá thành nhạt lạnh. Dần dà lòng tôn kính biến chất thành một thứ hồ hững. Em biết không phải mọi linh hồn đều có khả năng thấu hiểu mối tình Chúa đòi này đâu. Nhưng chị là người Chúa Giêsu đã cho thấu hiểu, chị hãy đền bù cho Ngài vì sự hồ hững, lạnh lùng kia. Chị hãy xin Chúa nói rộng trái tim chị để nó có thể chứa đựng nhiều tình mến. bằng những âu yếm và những thân mật cung kính mà Chúa rộng phép cho chị, chị có thể bồi đắp điều mà không phải ai cũng được ơn hiểu biết. Chị thực hành đi và nhất là hãy yêu nhiều!

120. Chị đừng bao giờ nhàm chán công việc! Hằng ngày chị hãy bắt đầu lại dường như chị chưa làm được gì cả! Liên miên từ bỏ ý muốn, từ bỏ an nhàn và lập trường riêng của mình, đó là một cuộc tử đạo kéo dài đầy công trạng và rất đẹp lòng Chúa.

121. Chúa muốn chị sống phi thường không phải bên ngoài mà là bên trong. Ngài đòi hỏi nơi chị một sự kết hiệp mật thiết đến trình độ không lúc nào chị thôi nhìn Ngài, dầu giữa công việc bề bộn.

Chương VI

NĂM 1878

Tháng 8 (cắm phòng)

122. Những tội nhân gộc và những người hầu như cả đời sống xa Chúa vì hờ hững, cũng như những nữ tu không sống cho ra nữ tu, đang ở trong đại luyện ngục. Ở đó họ không được hưởng những kinh nguyện mà người ta cầu cho. Trong đời sống họ đã hờ hững với Chúa. Bây giờ đến lượt Chúa hờ hững với họ và để họ trong một thứ tình trạng bị bỏ rơi, để họ tu bỏ đời sống vô tích sự của họ ngày trước.

123. Ôi! còn sống trên dương thế, chị không tài nào hình dung hay tưởng tượng ra Thiên Chúa là Đấng thế nào. Nhưng chúng em biết Ngài, hiểu Ngài, vì linh hồn chúng em đã thoát khỏi mọi giây ràng buộc và ngăn cản nó thấu hiểu Thiên Chúa thánh thiện, uy linh và đầy lòng Thương xót. Có thể nói, chúng em đang bị cực hình như tử đạo đang bị nung nấu tan chảy vì yêu.

Một sức mạnh bất khả kháng đang đùn đẩy chúng em đến gần Chúa như trung tâm điểm của chúng em, nhưng đồng thời một sức mạnh khác lại hút chúng em trở về nơi đền tội. Trong tình trạng đó, chúng em bị ép chặt cứng bởi vô phương làm thoả mãn ước nguyện mình. Ôi! đau đớn biết bao!... Nhưng chúng em đau đớn cũng đáng kiếp, nên ở đây không ai than trách một lời. Chúa muốn gì, chúng em muốn nấy, có điều trên dương thế người ta không thể hiểu được những gì chúng em phải chịu đựng.

124. Vâng, em được đỡ khổ nhiều. Em không còn ở trong lửa. Em chỉ còn niềm khao khát không nguôi sớm được nhìn thấy Chúa, một thứ đau khổ vẫn còn rất ác liệt!... Nhưng em cảm thấy em tới gần hạn chấm dứt lưu đầy, tới gần nơi em hết lòng mong mỏi. Em nhận thức điều đó rõ rệt. Em cảm thấy em được giải thoát dần dần, nhưng sẽ được giải thoát hẳn ngày nào, lúc nào em không biết. Chỉ một mình Chúa biết thôi. Có lẽ em còn phải mong ước Thiên đàng cả mấy năm nữa như thế. Xin chị tiếp tục cầu cho em luôn. Mai sau em sẽ trả ơn chị, mặc dầu ngay bây giờ em đã nguyện cầu cho chị nhiều.

125. Ôi! Chúa đổ trên chị những ơn thương xót lớn lao chừng nào! Ai mà hiểu được? Tại sao Chúa Giêsu lại biệt đãi chị như thế? Tại sao Ngài yêu thương chị hơn bao người khác? Tại sao Ngài còn phải ban cho chị những ơn lớn lao như vậy? Có phải vì chị xứng đáng không? Không!... chị còn không xứng đáng bằng nhiều linh hồn khác! Nhưng Chúa cứ đối xử với chị như thế, Chúa là chủ các ơn của Ngài. Vậy chị phải nhớ ơn Chúa nhiều.

Bằng thần trí, chị hãy luôn luôn ngồi dưới chân thánh Chúa và để Ngài hành động. Hãy canh phòng kỹ nội tâm chị. Chị hãy trung kiên trong việc xem xét những gì có thể đẹp lòng Chúa Giêsu của chị. Hãy dành đôi mắt, trái tim, tình yêu cho một mình Ngài. Hãy luôn luôn lãnh ý Ngài trước mọi hành động. Hãy chiều theo mỹ ý Ngài rồi cứ yên tâm. Những gì em đã nói với chị, sẽ ứng nghiệm, chị đừng gây cản trở! Chính Chúa Giêsu muốn như thế.

126. Những người hư mất linh hồn chỉ vì họ muốn hư đi bằng mọi giá. Vì để đến nỗi lâm vào bước đường cùng đó, họ đã phải từ khước hàng ngàn ân sủng và linh hứng tốt lành Chúa đã gửi đến cho họ. Vậy lỗi là tại chính họ.

127. Khi nào em đã lên Thiên đàng, em sẽ kể chị nghe chuyện đó. Nhưng em thiết tưởng các đại lễ Thiên đàng được cử hành bằng một sự gia tăng ngày ngắt, khâm sùng, tạ ơn, nhất là yêu mến.

128. Nhưng về điều em nói với chị đó, chị phải đạt tới tình trạng kết hiệp với Chúa mật thiết đến độ không còn gì làm chị xao xuyến; buồn khổ hay vui sướng, thành công hay thất bại, vui lòng hay miễn cưỡng, không gì trong những cảnh đó được làm cho chị mảy may xúc động. Trái lại, Chúa Giêsu phải làm chủ mọi tình thế trong chị, chị phải luôn luôn dán mắt nội tâm vào Chúa để những ước nguyện nhỏ nhất của Chúa, chị cũng chợt nhận ra được.

129. Có gì mà Chúa đã chẳng làm cho chị? Còn chi mà Chúa không sẵn lòng làm nữa? Bên ngoài chị hãy giữ dáng điệu tự nhiên, nhưng bên trong, lại là chuyện khác, chị biết rồi. Chị hãy chú tâm đến những gì liên quan tới chị thôi. Đâu đâu chị cũng hãy nhìn xuống. Hãy ít nói và nói khẽ. Nhưng chị hãy luôn hầu chuyện Chúa Giêsu của chị. Không! Chị không làm mệt Ngài đâu, chính Ngài mong chị thưa chuyện đây.

130. *(Hỏi)* - Tại sao khi chị cầu nguyện cho em, chị cầu ít sốt sắng hơn chị cầu cho người khác và tại sao chị thường quên em?

(Thưa) - Xin chị đừng buồn vì điều đó. Chính Chúa xui khiến như vậy. Đó lại còn là một thứ hình phạt cho em. Dù chị có cầu nguyện cho em nhiều hơn, em cũng không được đỡ khổ hơn nhờ đó. Chúa muốn vậy. Nếu Ngài muốn chị nguyện cầu thêm cho em, Ngài sẽ soi sáng cho chị.

131. Em xin nói lại với chị là đừng có sợ em. Chị sẽ không thấy em trong tình trạng đau khổ đâu. Sau này, khi tâm hồn chị đã mạnh dạn, chị sẽ thấy nhiều linh hồn trong luyện ngục và những linh hồn thật là xấu xa! Nhưng chị đừng nghĩ đến trước mà hoảng. Lúc đó Chúa sẽ ban cho chị tính gan dạ cần thiết và tất cả những gì phải có để chu toàn Thánh ý Ngài.

132. *(Hỏi)* - Phải chăng Chúa dùng việc em nói với chị đây để phạt chị?

(Thưa) - Không đâu! Em nói là được đỡ khổ để giúp chị nên thánh. Giả như chị muốn để ý đến điều em nói với chị hơn một chút...

133. *(Hỏi)* - Chị nhận là đúng, nhưng chị cũng thấy những chuyện này kỳ lạ quá khiến chị không biết tin sao đây! Nghe em nói hoài

.....???